

תת"ע 10917/07/22 - מדינת ישראל נגד עיאד אבו סבילה

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 10917-07-22 מדינת ישראל נ' אבו סבילה

כבוד השופטת אושרת חנה בר	בפני
מדינת ישראל	מאשימה
עיאד אבו סבילה	נגד
	נאשמים

החלטה

1. בפני בקשה להורות על ביטול פסק דין שניתן בהעדר המבקש וזאת בהתאם לסמכותי לפי סעיף 130 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982.
2. על פי האמור בדוח, לנאשם יוחסה עבירה של נהג חדש כאשר תוקף רישיון הנהיגה פקע ועברו למעלה משישה חודשים, כשרישיון הנהיגה פקע בתאריך 15.8.2020, עבירה בניגוד לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה. העבירה בוצעה בתאריך 28.04.2020.
3. בגוף הדוח צוין כי על המבקש להתייצב לדיון ביום 12.09.2022 המבקש קיבל את הדוח בידו מהשוטר ובו מועד הדיון אליו זומן ועליו חתום המבקש.
4. לטענת המבקש לא התייצב לדיון, שכן ההזמנה לדיון אבדה לו. לטענתו יש לו רישיון בתוקף. עוד טען המבקש כי הוא כופר בעבירה שכן לא נהג במהירות המצויינת בכתב האישום. זאת ועוד, לטענתו, אילו היה מתייצב לא היה מקבל את העונש הזהה לעונש שקיבל..
- המבקש טען כי לא ניתנה לו הזדמנות להגיב ביחס להרשעותיו כפי שהוצגו בפני בית המשפט. לאור האמור, עתר המבקש לבטל את פסק הדין ולהשמיע טענותיו לעניין העונש.
5. המשיבה התנגדה לבקשה, לדבריה העובדה כי המבקש יאבד את ההזמנה לדיון אינה מהווה עילה להיעתר

לבקשה.

עוד טענה המשיבה, כי מבדיקה במערכות המשטרה, אין למבקש רישיון בתוקף.

לפיכך, עתרה המשיבה לדחות את הבקשה.

דין

6. בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר המבקש על בית המשפט לבחון אם מתקיים לפחות אחד משני התנאים שלהן:

האחד - סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון.

השני - אם יגרם לנאשם עיוות דין, במידה ולא ינתן לו יומו.

טעמים אלה אינם מצטברים. ראו דברי בית המשפט העליון ברע"פ 9142/01 **סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל** (2.10.03), פסקה 8:

"יוצא שאם עלול להיגרם למבקש עיוות דין עקב נעילת שעריו של בית-המשפט בפניו, בית-המשפט יעתר לבקשתו לביטול פסק דין גם אם אי התייצבות נבעה מרשלנות גרידא. אולם, אם לא קיים חשש כאמור, נדרשת סיבה מוצדקת להיעדרות, ואם אין בידי המבקש סיבה כאמור, ידחה בית-המשפט את בקשתו..."

7. אין חובה לדון בבקשה זו במעמד שני הצדדים.

ראו בעניין זה ההלכה עליה חזר בית המשפט העליון ברע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (25.3.18) (להלן - **רע"פ סאלם**):

"אין חובה לקיים דיון במעמד הצדדים, כל אימת שמתבקש ביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. קיום דיון כאמור הוא החריג ולא הכלל, ובית המשפט יזמן את הצדדים לדיון בנסיבות חריגות, שבהן ניתן להצביע על טעמים של ממש לביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. עם זאת, כל בית המשפט הדוחה בקשה לקיים דיון בנוכחות הצדדים, לנמק ולו בקצרה את החלטתו לדחות את הבקשה"

ובהמשך:

"כאשר הורם הנטל הראשוני לקיומו של חשש לעיוות דין אשר נגרם למבקש, ישקול בית המשפט אם לקיים דיון בנוכחות הצדדים על מנת לבחון את תקפותה של הטענה, או להחליט, גם מבלי לקיים דיון

כזה, על ביטול פסק הדין וניהול המשפט מראשיתו".

8. בעניינו של המבקש, לא מצאתי כי המחלוקת העולה מטיעוני הצדדים היא כזו המצריכה בירור עובדתי במעמד הדיון. ראו בעניין זה ע"פ (באר שבע) 5445/08 **להב שמואל נ' מדינת ישראל** (26.10.08) וגם ע"פ (ירושלים) 2224/08 **מוסברג עופר נ' מדינת ישראל** (30.10.08).

9. בחנתי את טענותיו של המבקש ולא מצאתי כל מקום להיעתר לבקשה.

כאמור לעיל, המדובר בכתב אישום מסוג הזמנה לדין מסירה ביד, אשר נמסר למבקש בשטח על ידי השוטרים ובו מועד הדיון אליו זומן המבקש ועליו חתום המבקש.

לטענת המבקש יש לו רישיון בתוקף, ואולם לא הוצג כל אישור התומך בטענתו זו ולפיכך מדובר בטענה בעלמא.

זאת ועוד, לא ברורה טענת המבקש כי יש לו טענות הגנה כנגד כתב האישום ולפיהן לא נהג במהירות המצויינת בכתב האישום, שעה שכתב האישום אינו מייחס לו עבירה של נהיגה במהירות העולה על המותר, אלא, כאמור לעיל, עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה בתוקף.

אין בעובדה כי ההזמנה לדין אבדה למבקש כדי להוות עילה לביטול פסק הדין בהעדר. היה על המבקש לערוך בירור אודות מועד הדיון בעניינו ומשלא עשה כן, הדבר רובץ לפתחו.

באשר לטענת המבקש לעניין הרשעותיו, הרי שאין בטענה זו כדי להוות עילה לביטול פסק דין בהעדר. מדובר בעבירות הרשומות במרשם תעבורתי כנגד המבקש ואשר הורשע בגיןן.

10. בנוגע לטענה כי יגרם למבקש עיוות דין אם לא ינתן לו יומו, כפי שנקבע **ברע"פ סאלם** שלעיל:

"על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה."

11. באשר לעונש, המבקש נדון לפסילת בפועל בת 2 חודשים, פסילה על תנאי 2 חודשים למשך 2 שנים וקנס 1500 ₪.

אין בעונשים שהוטלו על המבקש כדי להחמיר בעניינו.

12. בית המשפט מחויב ליתן ביטוי לעקרון סופיות הדין ולא להשתמש בסמכותו להאריך מועדים כדבר בשגרה.

ראו בעניין זה ע"פ(באר שבע) 4252/07 נאווה משיח נ' מדינת ישראל (5.11.07):

" לא אחת נאמר על ידי בתי המשפט כי ערכאות השיפוט אינן יכולות לאמץ מתכונת הנותנת גושפנקא עקיפה לחוסר האכפתיות של הציבור. [ראה דברי כב' הש' שמגר בבר"ע 418/85 פרץ רוקשטיין נ. מ"י פד"י ל"ט(3) 279]. על הציבור לדעת כי פתיחת בית המשפט עומדת בפניו כזכות מהותית, אולם זכות זו כפופה לפרוצדורה וזמנים בהם חייב הציבור לעמוד. עמידה בלוחות זמנים יש בה כדי לקדם את הסדר הציבורי, יעילות עבודתו של בית המשפט לרבות עשיית הצדק כלפי כלל הציבור. אי עמידה בזמנים, ולאחריה ביטול של פסקי דין של מתדיינים שלא התייצבו במועד אליו הוזמנו, תביא לסחבת ועומסים מיותרים בניהול התיקים, באופן המכביד לא רק על בתי המשפט כי אם גם על כלל הציבור הממתיין ליומו בבית המשפט".

13. לאור האמור, משלא שוכנעתי כי היתה סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש, משלא לא שוכנעתי כי יגרם למבקש עיוות דין במידה ולא ינתן לו יומו, משמצאתי כי בנסיבות העניין גובר האינטרס הציבורי המחייב את סופיות הדין על פני נסיבותיו האישיות של המבקש ולכן לא מצאתי הצדקה להעתר לבקשה.

14. המבקש יפעל בהתאם לאמור בפסק הדין.

15. הבקשה נדחת.

16. המזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, א' שבט תשפ"ג, 23 ינואר 2023, בהעדר הצדדים.